

Lov til efter det foreliggende Udkast, men fik Ret til efter sit Skøn ganske at lade Bøden bortfalde. Det er ganske vist en temmelig vilkaarlig Myndighed, som der bliver lagt i hans Haand, men jeg nærer ingen Frygt for den, thi den vil sikkerlig i de 999 af 1000 Tilfælde blive anvendt godt, nemlig til at fri en stakkels Smaa- mand, som ellers ubillig vilde være ifalden en Bøde.

Det er en Selvfølge, at Afsnittene om Foged- og Auktionsforretningerne maatte forandres en Del, i Fald det høje Ting og Regeringen maatte give de Tanker Medhold, som ere blevne førte frem her om at lade Skifte-; Foged- og Auktionsforretningerne blive betragtede fra Lovens Side, som det, de i Virkeligheden ere, nemlig væsentlig Forvaltningsanliggender og lægge dem hen til Øvrigheden i Stedet for Retten. Men Reglerne om disse Forretningers Udførelse kunne alligevel meget passende have deres Plads her med en lidet forandret Affattelse.

Naar jeg gaar lidt videre i Materien, er der en Forskrift, som allerede blev berørt af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), som jeg finder lidet tilraadelig; det er den, at Eksekution skal kunne ske i Henhold til Pantebreve, som opfylde visse Fordringer, det er Lovforslagets § 324, 3die Stykke. Jeg maa sige, at jeg allerede fandt, at det ikke var en human Bestemmelse, som blev sat ind i den bestaaende Lov, hvorefter Udpannting kan ske, naar Skyldneren har underkastet sig det i sin Forskrivning; jeg troede, at man hellere skulde lade være at aabne denne Adgang for Skyldnerne til at forskrive sig til en haard Fremgangsmaade. Men at indsætte en Bestemmelse, hvorefter denne haarde Fremgangsmaade skal kunne anvendes, uden at han har forskrevet sig dertil, finder jeg i høj Grad utilraadeligt. Enten man saa vil se det fra den Side, som det ærede Medlem saa det, at det er Kapitalisterne, som blive beskyttede over for Ejendomsbesidderne, eller hvorledes man nu vil se det, saa er det i alt Fald inhumant, og der er ikke tilstrækkelig Grund dertil; Kreditforholdene kræve det ikke, og jeg ved ikke noget andet gyldigt Hensyn, som skulde kræve det.

Der er ogsaa et Punkt ved Udlæg og ved Arrest før Dom, hvor jeg tror, at der af Humanitetshensyn burde indsættes en lille Bestemmelse. Naar der foretages Udlæg for en Forderung, saa kan Udlæget jo blive foretaget — og ligesaa Arrest før Dom — uden noget som helst Varsel til

Skyldneren. Men navnlig ved Arrest før Dom er der, naar der i Virkeligheden ikke foreligger Fare for, at Kreditor skal miste Muligheden for Forpligtelsens Fyldestgørelse ved, at Godset bliver forstukket, eller paa anden Maade, ikke nogen Grund til at falde over Skyldneren uden Varsel. Jeg maa ogsaa sige, at jeg i en ikke saa kort Praksis har tilkendegivet denne Opfattelse i Praksis. Det hænder jo, at en Mand, der har paadraget sig en Smule Skyld og ikke er i Stand til at tilvejebringe Pengene i Dag, med stor Umage kan tilvejebringe dem om en to—tre Dage. Naar der saa bliver begæret Arrest, og den bliver berømmet, og Manden faar det lille Varsko, at om 2—3 Dage kommer Arresten, saa faar han tidt Pengene tilvejebragte, og derved undgaaar han den ret betydelige Udgift til de store Omkostninger, som løbe paa. (*Navne:* Jeg gør det samme). Det glæder mig ret at høre, at det er gjort ogsaa i en anden Retskreds. Naar der ikke foreligger nogen Bevislighed for og det ikke ellers skønnes, at der er Fare paa Færde, faar Skyldneren altsaa et Varsko, og derved undgaaes i mangfoldige Tilfælde, at der ganske ubillig bliver paalagt ham ny og forholdsvis meget betydelige Omkostninger. Jeg tror, at man uden Skade kunde indsætte denne lille humane Bestemmelse om Meddelelse af et saadant Varsko med de tilstrækkelige Kauteler, som naturligvis maa gives. Affattelsen skal jeg ikke allerede her indlade mig paa.

Reglerne om Foretagelsen af Arresten ere, forekommer det mig, strengere, end de behøve at være. Det er med megen Tilfredsstillelse, at jeg har set i Kommissionsbetænkningen, at det i Kommissionen har været Genstand for Overvejelse, om man ikke af Hensyn til de Misbrug af Arrestinstituttet, hvorover der ofte klages, burde undergive Adgangen til at gøre Arrest væsentlige Begrænsninger, altsaa navnlig kræve en vis Grad af Bevis, eller at der skulde oplyses Grunde til at antage, at Debitor vilde unddrage sine Midler fra Kreditors Forfølgning. Men desværre, Kommissionen har alligevel ikke ment i sine Forslag at burde følge denne Tilskyndelse, som den selv har haft. Jeg tror, at vi under de videre Overvejelser af denne meget vigtige Bestemmelse i Udkastets § 459 skulle se, om man ikke uden Skade for Kreditforholdene, som jo her ere det væsentligste, kunde mildne Arrestbestemmelserne.

Lovens Ikrafttræden er betinget af,